

Misjonsforståelse på norsk - III

Når jeg også i dette nummeret, for tredje gang, bruker «Misjonsforståelse på norsk» som overskrift, ser jeg faren for å bli misforstått. Det kunne tyde på at NOTM er i ferd med å ta urovekkende farge av det enkelte oppfatter som det mest typiske trekk ved norsk misjon: at den er så inderlig opptatt nettopp av det norske. Er misjonsforståelse på norsk nødvendigvis så interessant? Nå er jeg ikke aldeles overbevist om at en slik karakteristikk av norsk misjon generelt uten videre er holdbar, men den har uten tvil et poeng. Fokuseringen på Norge, nordmenn og det norske tør være et karakteristikum for mange sider ved vår lille nasjons liv og virke, slett ikke bare misjon. Til tider kan det fortone seg både snevert og lett komisk.

Jeg håper likevel å ikke bli misforstått. Egede Instituttets ønske med samlingene og serien «Misjonsforståelse på norsk» har vi uttrykt tidligere: «Vårt håp er at prosessen skal bidra til fruktbar meningsutveksling og nytenkning i norsk misjon.» Har vi - vil vi - lykkes med det? De tre siste bidragene, ved Knud Jørgensen (Kirkens Nødhjelp), Tor B. Jørgensen (Det Norske Misjonsselskap) og Billy Taranger (Det Norske Baptistsamfunn) ble fremført i «Missiologisk forum» i februar. La meg, etter å ha fulgt alle tre samlingene, gi to enkle kommentarer. For det første, selv om det norske misjonslandskapet neppe kjenne-tegnes av den store polariseringen mellom ytterliggående misjonsteologiske synspunkter, er perspektivet mer mangfoldig enn vi gjerne vil tro. De forskjellige miljøene er ikke uten videre opptatt av de samme tingene, ei heller er en kommet like langt i refleksjonsprosessen. Det gjør missiologisk samtale av den art en her har lagt opp til meningsfull og nødvendig - i utgangspunktet. Men, for det andre, en slik prosess er åpenbart ikke enkel å få i gang. Av de 20-25 talls fremmøtte til samlingene har bare noen ganske få fulgt med gjennom alle tre trinnene. Grunnen er åpenbart at personer med ansvar for den missiolo-

giske refleksjonen i våre miljøer har et utall av andre nødvendige og høyt prioriterte oppgaver. Aktivitetsnivået i norsk misjon er høyt, og refleksjon fins det adskillig av innen hver enkelt sammenheng. Men noe miljø, noen møteplass, for ikke å si noen tradisjon for samtale og samtenkning på tvers av grensene, det mangler vi. Og det er en bekymringsfull mangel. Hvordan kan vi avhjelpe den?

Foreliggende nummer bærer videre preg av en betydningsfull begivenhet i norsk misjon som vil finne sted senere dette året. Etter 152 år i Sør-Afrika vedtok NMS' generalforsamling i 1996 å avvikle sitt arbeid i landet. Samtaler om dette har vært ført med Den evangelisk lutherske kirke i Sør-Afrika (ELCSA), og den formelle markering av avviklingen vil etter planen skje i desember 1998. Fra norsk side vil ikke bare NMS være representert ved denne anledningen, men også Mellomkirkelig Råd (MKR). Mens NMS ikke lenger vil være representert ved personellnærvær i kirken, vil den beholde kontakten med Norge ved en mindre bindende fellesskaps erklæring med misjonsorganisasjonen og gjennom et formalisert kirke-til-kirke samarbeid med Den norske kirke ved MKR. Vi er mao. vitne til en hittil enestående prosess i norsk misjonshistorie. Forhåpentligvis vil den kunne danne mønster for liknende utvikling i andre sammenhenger.

NOTM markerer det som her skjer ved to artikler av mangeårig misjonær og Sør-Afrika-kjenner, biskop Gunnar Lislerud: «Luthersk kirkedannelse i Sør-Afrika I og II». Den første artikkelen følger i foreliggende nummer, den andre i neste. Bidragene setter årets begivenheter i et innsiktsfullt og tankevekkende perspektiv. Vår markering skjer videre ved en lengre enn vanlig anmeldelse fra samme forfatter av Ingolf Hodnes nylig utgitte fremstilling av lutherske misjoners samarbeid på utdanningssektoren i landet. La meg gi honnør til misjonær og sokneprest Ingolf Hodne for den innsats som ligger bak dette arbeidet - fullført mange år etter oppnådd pensjonsalder.

Endelig vender vi i dette nummeret tilbake til Island, slik vi lovt sist høst. Gudmundur Gudmundsson, prest i Akureyri, forsker på misjonstankens fremvekst på Island. Hans bidrag omkring nasjonalisme, folkekirke og kirkemisjon gir et meget interessant innblikk i en del av nordisk kirke- og misjonshistorie som vi i Norge er lite fortrolig med. Samtidig introduserer artikkelen oss til det misjonsvitenskapelige miljøet hos vår nære nabo i vest.

Jan-Martin Berentsen